

આતશ નીઆતશ અને મોનાજાત

“વતન ને હૃદય પર સદા દેજો જાન,
 સેવ રહેજો આતશના પાસજાન,
 આતશથી ડોઈ થીજી અમલા નથી,
 આતશ વિના કશું જાણી નથી.
 આતશ વિના કશું જગ કશું કાર,
 આતશ કરશે સંકટ નિવાર.
 સરને ઝુકાવો આ જરથોશ્તીઆન,
 આતશ કરશે “રોશન” જેહાન”

છપાવી પ્રગટ કરનાર,
 દીનશાહ મેહરવાન,
 ૬૧૭, સયા પીર સ્ટ્રીટ, પુના.

૧૧૬૮૫ “જીંદગાનીનો સાથી.”

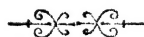

કીંમત રૂ. ૧ પુણા અને મુંબઈમાં મલશે.

“નેક વિચાર” ની ચોપરીમાં શેઠ શ્રી. જી. મરઝવાને ૧૯૨૨ માં ૩ પેજ ભરીને લખાન લખીજી છે, તેમાંથી ટુક લખાન આ તકે લેઈને એ શેઠનો ઉપકાર માનું છું.

“મારા અસીલ મીત્ર દી. મે. ઇ. ને હું નાનો સ્કુલ બોય હતો ત્યારથી પીછાનતો આવેલો છું. x x x ખીરાદર દીનશાહ વાડી વજીહામાં ચમન કરતા એક લખાપતી નથી-x x x ‘જામે જમશેદ’ માં લાગટ એક વર્ષ એઓએ “રોજીંદી મનશની” ચાલુ એડીટ કરી અને આ પત્રના વાંચનારાઓને એટલી પસંદ પડી કે “નેક વિચાર” ની હારમાલા એજ ભાઈએ લાગટ એક ખીણું વર્ષ દોડતી કરી. x x x x x ભલા મીઠ દીનશાહ આવી રૂંડી કોશેશમાં કોમ ખુશીથી શરીક નહીં થાય? x x x x”

ફી. જી. મ.

સર બેહરામજી જીજીભાઈનું મત.

“માહરા વીચાર પ્રમાણે દરેક માએ બાપે એવી ચોપડી નાહનપણથી પોતાનાં દોકરાંઓનાં હાથમાં મુકવી જોઈએ કે જ્યાં તેવોને આપણાં પુત્રાણાં ધરમ બાળે નાની ઉમરથી સારો છાપ પડે. તમે સાહેબે જે તકલીફ દહ ધરમ સંબંધી ફકરાવો છાપાદાર બાહેર પાડી પ્રગટ કરવા જે મેહનત લીધીય તે આપણી કામે તમારો ઉપકાર માનવો જોઈએ.” જુન ૨૪, ૧૯૨૫.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશ્ટ્ર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૬૮૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ આતશી નીઆખેશી અને
મોવાખર

વિષય ૧૮૪૨૪: ૪૪૬૬

૧૫૬૮૫
ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીસાઇટ-સંગ્રહ

આ પુસ્તક ધી જમશેદજી નશરવાનજી પીટીટ પારસી આફરનેજ
કૅપતન પ્રિન્ટિંગ વર્ક્સ, નંબર ૪૧ H, લાલબાગ, પરાલ,
મુંબઈ મધે મીં રસ્તમજી દોશાભાઈ શરાફે છાપ્યું છે,
અને મીં દીનશાહ મેહરવાને પુના, સચ્ચા
પીર સીટ મધેથી પ્રગટ કર્યું છે.-૧૯૩૦.

આ ચોપીટીને જોઈએ તેઓએ દી. મે.ના છોક-
રાઓની ફકાનેથી મંગાવી લેવી. ફ્રી.
ટેકાણું--૫૮૪, સચા પીર સીટ, પુણા.

૧૦૧ ખુદાના નામો.

૧ યહૂદ્ ૨ હરવેસ્પ તવાન્ ૩ હરવેસ્પ આગાહ
 ૪ હરવેસ્પ ખોદા ૫ અબદહ્ ૬ અબી અંજમ ૭ બુને
 સ્તીહ્ ૮ ક્રાખ્તાંન તેહ્ ૯ જમગ ૧૦ પરજતરહ્ ૧૧ તુમ
 અફીક ૧૨ અખરવહ્ ૧૩ પરવંદા ૧૪ અન્ અધયાફહ્
 ૧૫ હુમ અધયાફહ્ ૧૬ આદરો ૧૭ બીરા ૧૮ અએમ
 ૧૯ ચમના ૨૦ સફના ૨૧ અફઝા ૨૨ નાશા ૨૩ પર્વરા
 ૨૪ યાનહ્ ૨૫ આધન્ આએનહ્ ૨૬ અન્ આધનહ્
 ૨૭ ખરોશીહ્ તુમ ૨૮ મીનો તુમ ૨૯ વાસ્ના ૩૦ હરવ-
 સ્તુમ ૩૧ હુ સેપાસ ૩૨ હર હુમીહ્ ૩૩ હરનેક્ ફરેહ્
 ૩૪ બેશ-તરના ૩૫ તરોનીશ ૩૬ અન્ અઓશક્ ૩૭ ફરશક્
 ૩૮ પળેહ્હહ્ ૩૯ ખવાફર ૪૦ અફખ્શીઆએઆ
 ૪૧ અખરજા ૪૨ અ-સતોહ્ ૪૩ રખોહ્ ૪૪ વરન્
 ૪૫ અ-ફરેફ્ ૪૬ બે-ફરેફ્ ૪૭ અ-દુઈ ૪૮ કાંમરહ્
 ૪૯ ફરમાન કામ ૫૦ આએખ્ તન્ ૫૧ અફરેમોશ ૫૨
 હમારના ૫૩ સનાએઆ ૫૪ અ-તશ ૫૫ અ-ખીશ
 ૫૬ અક્રાજદુમ ૫૭ હુમચુન્ ૫૮ મીનો સ્તીહ્-ગર ૫૯
 અ-મીનોગર ૬૦ મીનો-નહુખ્ ૬૧ આદર-ખાદ્ ગર ૬૨
 આદર-નમ-ગર ૬૩ ખાદ્-આદર-ગર ૬૪ ખાદ્-નમ-ગર
 ૬૫ ખાદ્ ગેલ-ગર ૬૬ ખાદ્ ગેરહ્-તુમ ૬૭ આદર-કીખરીત
 તુમ ૬૮ ખાદ્-ગર-ખાએ ૬૯ આખતુમ ૭૦ ગેલ-આદર-ગર
 ૭૧ ગેલ-વાદ-ગર ૭૨ ગેલ-નમ-ગર ૭૩ ગર-ગર ૭૪

ગરોગર ૭૫ ગરાગર ૭૬ ગરાગરગર ૭૭ અગર-આગર
 ૭૮ અગર-આગર-ગર ૭૯ અ-ગુમાન ૮૦ અ-જમાન
 ૮૧ અખુઆન ૮૨ આમશત-હોશીઆર ૮૩ કશુતના
 ૮૪ પદ્માંની ૮૫ ફીરોઝગર ૮૬ ખુદાવંદ ૮૭ અહુરમજ્દ
 ૮૮ અખરીન કોહુનતવાન ૮૯ અમરીન નો-તવાન ૯૦
 વશપાન ૯૧ વરુપાર ૯૨ ખાવર ૯૩ અહુ ૯૪ અવક્ષોદાર
 ૯૫ દાદાર ૯૬ રયોમંદ ૯૭ ખોરેહમંદ ૯૮ દાવર ૯૯ કેરકગર
 ૧૦૦ ખોખતાર ૧૦૧ કશો-ગર. અષેમવોહુ ૧.

આતશ નીઆએશ.

દનઆથ અહુરહે મજ્દાઓ.

 (સર નમાવતાં નમાવતાં બણવું.)

નેમસે-તે આતશ મજ્દાઓ અહુરહે હુધાઓ મજ્જિશ પજત. અષેમ
 વોહુ ૧.

પ નામે પજદાન અહુરમજ્દ ખોદાએ અવળૂની ગુરુને ખોરેહ
 અવળાયાદ.

 (આતશ ખેહેરાંમની નજદીક નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ ખેહેરાંમ આદરૂ કરા

 (આદરાંમની નજદીક નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ આદરાંમ આદરૂ કરા.

 (ધેરમાં આતશની નજદીક નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ દાદગાહ આદરૂ કરા.

અજ હમા ગુનાહ પતેત પરીમાનુમ્ ; અજ હવંસ્તીનુ દુસ્મત
 કુળૂપ્ત દુજવસ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ્. ઓએમ ગોફત ઓએમ
 કહ્, ઓએમ જસ્ત, ઓએમ ખૂન ખૂદ્ એસ્તેદ્. અજ આંન ગુનાહ
 મનસ્તી ગવસ્તી કુનસ્તી, તતી રવાંની ગેતી મીનોઆંતી, ઓએ
 અવાખ્શ પરીમાન પ સે ગવસ્તી પ પતેત હોમ.

ઉસ્-મેઃઇ ઉજ્જરેખ્યા અહુરા
 આમંધતી તેવીધી ન દસ્વા,
 સ્પેનિસ્તા મધન્યુ મજ્દા,
 વંધ્ હુયા જવો આદા,
 અષા હજો એમવત વોહૂ
 મનંધ્વા ફેસેરતૂમ્.
 રફેધાઇ વોઉર-અષાને દોધધી-
 મોઇ યા-વે અમિક્રા,
 તા ક્ષત્રિયા અહુરા યા
 વંધ્ હેઉથ અષિથ મનંધ્હો,
 ક્રો સ્પેનતા આમંધને અષા
 દએનાઓ ક્ષદ્દાયા.
 અત રાતાંમ્ જરથુસ્ત્રો તન્વસ્-
 ચીત ખખ્યાઓ ઉસ્તનેમ્
 દદાઇતી, પઉવંતાતેમ્ મન ધ્-
 હસ્યા વંધ્ હેઉથ મજ્દાઇ,
 ખ્યઓયનઘા અષાઇ યાયા ઉખ્ધ-
 ખ્યાયા સઓષેમ ક્ષત્રેમ્યા.

ક્ષનઐથ્ય અહુરહે મજ્જદાઐ. (સર નમાવતાં નમાવતાં
અણ્વં.) નેમસે-તે આતથ' મજ્જદાઐ અહુરહે હુધાઐ મજ્જસ્ત
મજ્જત. અપેમ્ વોહુ ૩. ક્રવારને મજ્જદયસ્તો જરથુથનિથ વીદઐવે
અહુરતઠઐષો (જે ગહ હોય તે પઠે.) કસસ્તયઐય.

આથ્રો અહુરહે મજ્જદાઐ પુથ્ર, તવ આતથ' પુથ્ર અહુરહે
મજ્જદાઐ. આથ્રો અહુરહે મજ્જદાઐ પુથ્ર, ખરેનંધ્રો સવંધ્રો
મજ્જદાતાહે, અધસ્થનાંમ ખરેનો મજ્જદાતાનાંમ, કાવયેહેય ખરેનંધ્રો
મજ્જદાતાહે, આથ્રો અહુરહે મજ્જદાઐ પુથ્ર. કવોધથ હઐસ્રવંધ્રો
વરોધથ હઐસ્રવંધ્રો અસ્તવન્તહે ગરોધથ મજ્જદાતાહે, ચઐયિસ્તહે
વરોધથ મજ્જદાતાહે, કાવયેહેય ખરેનંધ્રો મજ્જદાતાહે. આથ્રો
અહુરહે મજ્જદાઐ પુથ્ર. રઐવન્તહે, ગરોધથ મજ્જદાતાહે, કાવયેહેય
ખરેનંધ્રો મજ્જદાતાહે, આથ્રો અહુરહે મજ્જદાઐ પુથ્ર. આતથ' રપેન્ત
રથઐસ્તાર, યજ્જત પોઉર-ખરેનંધ્ર, યજ્જત પોઉર-અઐષજ. આથ્રો
અહુરહે મજ્જદાઐ પુથ્ર, મત્ વીરપઐધ્મો આનેરેધ્મો, હાથ્રો-નદેધ્રો
નધરેયો-સંધ્રો યજ્જતહે ક્ષનઐથ્ય યસ્તાધ્ય વક્ષાધ્ય ક્ષનઐથ્યાધ્ય
કસસ્તયઐય, યથા અહુ વધરયો જઐઓતા કા મે ઝૂને અથા રતુથ
અષાત્તિયિત્ હય કા અપવ વીધ્યાઐ ઐઐતૂ.

(૧) યસ્તમ્ય વક્ષમ્ય, હુઐરેતીમ્ય ઉસ્ત-ઐરેતીમ્ય, વન્ત-ઐરેતી-
મ્ય આક્રીનામિ, તવ આતથ' પુથ્ર અહુરહે મજ્જદાઐ. યેસન્યો અહિ
વહ્મ્યો, યેસન્યો યુધાઐ વહ્મ્યો ન્માનાહુ મળ્યાકનાંમ. ઉસ્ત યુષાત્
અહાઈ નધરે, યસે-ધ્વા બાધ કાયજાધતે, અઐરેમો-જસ્તો, ખરેરેમો
જસ્તો, ગઐઓ-જસ્તો, હાવનો-જસ્તો.

(૨) દાષત્યો અએસમે યુયાઓ, દાષત્યો બઓષધિ યુયાઓ, દાષત્યો પિથિ યુયાઓ, દાષત્યો ઉપસયને યુયાઓ. પેરેનાયુથ હરેથે યુયાઓ, દસાયુથ હરેથે યુયાઓ, આતથ' પુથ અહુરહે મજ્જઓ.

(૩) સઓએ યુએ અહમ્ય ન્માને, મત સઓએ યુએ અહમ્ય ન્માને, રઓયહિ યુએ અહમ્ય ન્માને, વક્ષયે યુએ અહમ્ય ન્માને, હરેથેમચિત અનપિ જરવાનેમ્, ઉપ સૂરાંમ્ કષો-કરેતીમ્, હધ સૂરયાઓ વંધુયાઓ કષો-કરેતોષત.

(૪) દાયાઓ મે આતથ' પુથ અહુરહે મજ્જઓ, આસુ ખા-એમ્, આસુ ધ્રાષતીમ્, આસુ જીતીમ્; પોઉર ખાથેમ્, પોઉર ધ્રાષતીમ્, પોઉર જીતીમ્, મસ્તીમ્; સ્પાનો, ક્ષત્રિવેમ્ દિજ્જામ્, ઉરેને ઉષિ, ખતૂમ્ પસ્યએત મસિત મજ્જઓ-તેમ્, અપછરિ-આથમ્, નધસ્યાંમ્ પસ્યએત હાંમ્-વરેતીમ્.

(૫) એરેલ્લો-જંગાંમ્, અખદ-યાંમ્ શિષુમ્ અસ્નાંમ્ય ક્ષદ-નાંમ્ય આસિનો-ગાતૂમ્, જવાકરેમ્, તુથુષાંમ્ આસ્નાંમ્ કજ્જતીમ્, કરૂષો-રાજાંમ્, ળ્યાખનાંમ્, હાંમ્-રઓધાંમ્, હુયપાંમ્, આંજો-જૂજૂમ્ હરીરાંમ્, યા મે ક્ષાધયાત્ ન્માનેમ્ય વીસેમ્ય જન્તૂમ્ય હપ્પુમ્ય, હંધુ-સસ્તીમ્ય.

(૬) દાયાઓ મે, આતથ' પુથ અહુરહે મજ્જઓ, યાં મે અંધહત અક્સાઓંધહઓ, વૂરેમ્ય યવએયતાષને, વહિસ્તેમ અહમ્ અપઓનાંમ્ રઓય'ધૂડેમ્ વીસ્પોષાથેમ્, જજે-યુએ વધ્ધાકેય ઓજદે, વંધ્હાકેય સરહિ, ઉરેનએય હરેથે હાંધ્ડે.

(૭) વીરપએષ્ઠ્યો સન્તીમ્ બરઘતિ આતર્થ મજ્જઓ અહુરહે, વએષ્ઠ્યો અએમ્-હામ્-પયાષ્ટે ક્ષાત્રનીમય સુધરીમય, વીરપએષ્ઠ્યો હય ઇજયેષ્ટે હુમેરેતીમય ઉસ્ત-મેરેતીમય, વન્ત-મેરેતીમય, રિપતમ્.

(૮) વીરપનામ્ પર-ચરેન્તામ્ આતર્થ જસ્ત આદિધય. ચીમ્ હમ હપે બરઘતિ ક્યરેશ્વાઓ અમ્એષાષ્ઠે. આતરેમ્ રપેન્તેમ્ યજમષ્ટે, તપ્મેમ હેન્તેમ્ રથએસ્તારેમ્.

(૯) આઅત્ત યેજિ-પે અએમ્ બરઘતિ અએરમેમ્ વા અપય બરેતેમ્, બરેમ્ વા અપય કસ્તરેતેમ્, ઉર્વાંમ્ વા હધાનએપતામ્ આ-હે પરયએત ક્રીનઘતિ આતર્થ મજ્જઓ અહુરહે, કન્તો અત્ત-નિસ્તો હધ્વંધુમ્.

(૧૦) ઉપ-શ્વા હક્ષોષ્ટ મેઉથ વાંશ્વ, ઉપ વીરનામ્ પોડ્શતાસ-હુપ-શ્વા વેરેજ્વતય મનો, વેરેજ્વતિય હક્ષોષ્ટ અંધુકેહ. ઉર્વાક્ષ-અંધુકેહ ગય નિધએષ, તાઓ ક્ષપનો યાઓ જ્વાહી. ઇમત્ આશ્મે આક્રિવનેમ્, યો અક્ષાષ્ટ અએરમેમ્ બરઘતિ હિકૂથ, રઓઅસ-પ્રહરિસ્તાં અપહે બેરેજ યઓજ્જદાતાં.

(બાજમાં પઠે) અહુરમજ્દ બોદાએ, અવળૂનીએ મરુદમ્, મરુદમ્ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમ્આયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ્ મેહેદીન્ માજ્દયસ્તાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનહ; અએદૂન્ જાહ. (પ્રમટ પઠે) યથા અહુ વધરયો ર.

બરેતેમય વહોમય અઓગસય જવરેય આક્રીનામિ આશ્મે અહુરહે મજ્જઓ પુશ્ત, તવ આતર્થ પુશ્ત અહુરહે મજ્જઓ, આશ્મે અહુરહે મજ્જઓ પુશ્ત. ખરેનંધ હેસવધુડો મજ્જધાતહે, અષ્ટ્યનામ્

ખરેનો મજદ્દાતનાંમ. કાવયેહેય ખરેનંધૂડો મજદ્દાતહે, આથો અહુરહે મજદ્દાઓ પુથ. કવોષથ હઓસવંધૂડહે, વરોષથ હઓસ-
વંધૂડહે, અરનવન્તહે ગરોષથ મજદ્દાતહે, યએચિસ્તહે વરોષથ
મજદ્દાતહે, કાવયેહેય ખરેનંધૂડો મજદ્દાતહે, આથો અહુરહે
મજદ્દાઓ પુથ. રએવન્તહે ગરોષથ મજદ્દાતહે, કાવયેહેય ખરેનંધૂડો
મજદ્દાતહે, આથો અહુરહે મજદ્દાઓ પુથ. આતથ રપેન્ત રથએશ્તાર,
યજત પોઉર-ખરેનંધૂડ, યજત પોઉર-ખએષજ. આથો અહુરહે
મજદ્દાઓ પુથ, મત વીરપએષખ્યો આતેરેખ્યો, ક્ષાથો-નદેધ્રો નધઓ-
સંધૂડહે યજતહે. અષેમ વોહુ ૩.

અત તોષ આતરેમ અહુરા
અઓળેંધૂડવન્તેમ અષા હસેમહી
અસીશ્તેમ, એમવન્તેમ, સ્તોષ-
રપેન્તેમ, ચિથ્રા-અવંધૂડેમ;
અત મજદ્દા દધિખ્યન્ને જસ્તા-
ધસ્તાષથ દેરેસ્તા અએનંધૂડેમ.

અષેમ વોહુ ૧. અક્ષાષ રએશ્ય, હજંધૂરેમ; જસ મે
અવંધૂડે મજદ્દ; કેરુકેહ મોજદ્દ.

રોજ નેદ નાંમ રોજ પાદ નાંમ, રોજ યુખારદ (ફલાંન), માહે
યુખારદ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાન.
દનઓથ અહુરહે મજદ્દાઓ, નેમસે-તે આતથ મજદ્દાઓ અહુરહે
હુધાઓ મજિસ્ત યજત અષેમ વોહુ ૧.

ગુરુતે ખોરેહ અવળાયાદ.

 (અગરજો આતશ બેહરાંમની નજદીક નીઆએશ કરીએ તો નીએ મુજબ પઢવું.)

આતશ બેહરાંમ આદરૂ કરો.

 (અગરજો આદરાંમની નજદીક નીઆએશ કરીએ તો નીએ મુજબ પઢવું.)

આતશ આદરાંમ આદરૂ કરો.

 (અગરજો ઘરમાં આતશની નજદીક નીઆએશ કરીએ તો નીએ મુજબ પઢવું.)

આતશ દાદગાહ આદરૂ કરો.

આદરાંમ શાહ પીરોજગરૂ, આદરૂ ગુથરપ, આદરૂ ખોરૂઝ, આદરૂ પુરૂજન મેહેરૂ અવરે આદરાંમ ઓ આતશાંમ કે પ દાદગાહ નેશારત એસ્નેહ; ગુરૂજે ખોરેહ અવળયાહ મીનોકરકા, અમાવંદ પીરોજગરૂ અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહ માજદયરનાં આમહી રવાઘ ગોઆદરાંગાંતી બાહ હકતે કેસ્વરૂ જમીન; અએદન બાહ. મન આનો આવાયહ શુદન, મન આનો આચયહ શુદન, મન આનો આચયહ શુદન, અપઓને અપેમ વોહૂ ૧.

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરી પઢ.) દાદરે ગેહાંનુ દીને માજદયરની દાદે જરથુસ્તી. નેમસે-તે અપાઉમ સેવિસ્તે અરેદિ સુર અનાહિને. અપઓને અપેમ વોહૂ ૧. નેમો ઉર્ધ્વરે વંધૂકિ મજદધાતે અપઓને અપેમ વોહૂ ૧. દનઓથ અદુરહે મજદઓ.

 (સજ નમાવતાં નમાવનાં બહુવું.) નેમસેને આતશ મજદઓ અદુરહે હુધ.ઓ મજિસ્ત યજ્ઞ ૧. અપેમ વોહૂ ૧.

હોઆ તનદરોસ્તી.

બ નામે યજ્ઞદે બક્ષાયન્દેડે બક્ષાયશગરે મેહેરુઆન. યથા અહૂ
વખસો ૨.

તન-દરોસ્તી દેરુજીવશની આવાયહ; ખોરેહ અંધ્રહ અશહીહારુ;
યજ્ઞદાંતે મીનોઆંન, યજ્ઞદાંતે ગેતીઆંન, હફત અમેશાસ્પદાંન
અપજ્ઞદ રોશન હમે ખેરસાહ; ઇન દોઆયાં બાહ, ઇન ખોઆહાં બાહ;
હમે અંદરુ કસારા જરથુસ્તી હીન શાહ બાહ; અએદૂન બાહ. યા
બારી ખોદા! ખોદાવંદે આતમરા, હમે અનગુમનરા (ફલાનરા)
(જેની નયતે તંદરોસ્તી પદીએ તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) બા
ફરજદાંન હજારુ સાલ દેરુ ખેઠારુ, શાહ ખેઠારુ, તનદરોસ્ત ખેઠારુ,
અએદૂન ખેઠારુ. બરુ સરે અરુજાનાંન, સાલહાએ ખેસ્યારુ વ
કરનહાએ ખીશુમારુ, બાકી વ પાપદેહ હારુ; હજારાંન હજારુ
આફીન બાહ, સાલ ખોજસ્તેહ બાહ; રોજ ફરોખ બાહ, માહ
મુમારહ બાહ. ચંહ સાલ, ચંહ રોજ, ચંહ માહ, ખેસ્યારુ સાલ
અરુજાનીહારુ, યજ્ઞસ્તે વ ન્યાએસ્તે, વ રાહી વ જારુ બરસ્તે.
અશહીહારુ અવરે હમા કારો કરુફહા; તન-દરોસ્તી બાહ, નેરી બાહ,
ખૂન બાહ, અએદૂન બાહ, અએદૂન તરજ બાહ, પ યજ્ઞદાંન વ
અમેશાસ્પદાંન કામે બાહ; ધત્રાંન, પુત્રાંન, આપુય્યાંન, લક્ષ્મી-
યાંન, વહીયાંન, રોજાંન, શુકંના દાહારુ યેક હીન યેક જરથુસ્ત
બરુ હક ખેશક ખેયુમાન હોમ પાક હીન મજ્ઞંયશી જરથુસ્ત
રિપતમાન. અપઓતે અપેમ વોહુ ૧.

મોનામત.

- ૧ ખોદાવંદા ઉમ્મીદમ્ રા રવા કુન,
મરા બર દીને જરથોસ્ત આશના કુન.
- ૨ ખોદાવંદા ગરીબો ખીકસાનમ,
ખેકુન રેહમત અબર રહો રવાનમ.
- ૩ ખોદાવંદા કે હસતમ્ બસ ગુનેહગાર,
મરા અઝ દસ્તે અખેરેમન નેગેહદા.
- ૪ ખોદાયા ખીનગાએમ્ રોઝીહા બક્ષ,
ઝે હેકમતદાએ ખુદ તન રા નક્ષા બક્ષ.
- ૫ ખોદાયા કેરુદેગારા પાક દીના,
હમીશેહ રહો જાનમ્ રા નેગીના.
- ૬ મનમ્ મીસ્કીન તોષ્ટ પરવરુદેગારા,
નેક્ષા દીનરા તો કરુદી આશકારા.
- ૭ બ હરુ લેહઝેહ તુરા ખાનમ, હમીશેહ,
મરા હ જા ખેદારી રાસ્ત પેશે.
- ૮ દરુ ધન દુન્યા શુદમ ખીચારો મેહરમ,
જે ફઝલે ખુદ ખેકુન હરુ લેહઝેહ ખુર્રમ.
- ૯ બ દરુગાહત ખેનાલમ્ મન શખો રોઝ,
મોરાદે મન રસા અયે પાક શીરોઝ.
- ૧૦ જે વાફીએ દીવાં દૂર દારી,
જે મન અહેરેમનાં રંગુરુ દારી.

- ૧૧ કે અઝ્ બાદે સમુમો વઝ્ ખેળની
ન રેળની ઝે મન બરૂગે જવાની.
- ૧૨ કુની મામુ અઝ્ બાદે અશોધ,
કે ઝાં ખુરૂરમ્ શવમ્ બસ સુરૂખરૂદ.
- ૧૩ ઝે નઝ્દમ્ દૂર સાઝી હાસેદાંરા,
રસાની પાશે પાકાં અઝે ખુદાયા.
- ૧૪ દૂર ધન ગેતી મરા મથહુર સાઝી,
બ ઝીનત બરૂ રવાનમ કુન નવાઝી.
- ૧૫ બ દરૂગાહત કુનમ્ અઝે હક મોનાબત,
કબુલથ કુન બરૂ આરૂ ધન બઝે હાબત.
-

પીટીટ હોલમાં ભાષણ.

તા. ૬ થી જાનેવારી ૧૯૩૧,

હોરમજ રોજ ને સોમવારે,

સાંજે ૬ કલાકે.

શેઠ ન. મા. પીટીટ હોલમાં,

મી. દીનશાહ મેહરવાન નીચલી બાબદ રજુ કરશે.

૧. ખુદાના ૧૦૧ નામ બંદગી.

૨. ફારસી મુનાજાત.

૩. મરહુમ દસ્તુર કેકોબાદ આદરબાદના વીચારો.

૪. રાજી'ડ ટેબલ વીશે હુ'ક વીવેચન.

૫. ધર્મ-ક્રિયા વીગેરનો ખુલાસો.

સરનશીનની ખુરસી,

દસ્તુરજી સાહેબ,

દસ્તુર નોશેરવાન દસ્તુર કેકોબાદે

સેવાને મહેરબાની રાહે કબુલ્યું છે, વાસ્તે શરવે જરથોસ્તી

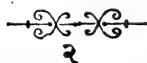
બાનુઓ અને ગ્રેહસ્થાઓ પધારવુંજી.

લા. સેવક, દી, જી.

“આતપ મહારો ઢાસ્ત, મહારો હોશ, મહારો જોશ”
તેને સદાય નમું.

માંડ-ત્રીતાલ.

નમ આતપને દીનદાર-પ્યારા આતપને દીનદાર.
તેજ કરશે પાર-તુંજ હોંશને ઉદગાર=નમ આતપને.
પ્રેમ બાવે આતપ-અળતો રાખે રાત દિન
આહો નેક તુર-દે સુખ અપાર=નમ તું આતપને.
“આતપ દીન” છે-એ તુંજ વકીન.
ખુશી જો ગાય નિત-જય “અહુરદતાર”=નમ તું આતપને.
ચિત્તા, પ્રિત એ પર દે-એ છે તુંજને “જાત”
માન, એમાં “તુર” છે-“અહુરનો અપાર”=નમ તું આતપને.
છંદગી તહારી ખુશ રાખ-ગાઈ એની યાદ.
યાદ કરતાં, અહુરમાં-મન થાય શાદ.
દાન, પાન, દે જગે-એથી દેહ આપાદ.
ધ્યાન દે રંકપર દે સદા-ના રહે ફરીયાદ.=નમ તું આતપને.
“હુરમીસ.”

આતશની ગરબી.

રાગ ખીલુ ધનાશ્રી. તાલ ખીમટા.

૨ સખી આવો, સજ થાવો, તમે ગાવો ગજવો,
આતશ કેબલાપર સર તમ ઝુકાવો.
સર ઝુકાવો, હાથ મીઝાવો—૨ સખી.

શાએર.

પત્રીત્ર એ આતશ તના—ગુણો છે આપાર,
 અહુરના એ પુત્રના—છે અસંખ્ય અવતાર.
 થશો સુખી જરથોસ્તરી, ઓ દીનયુસ્ત દીનદારો,
 જો રાખશો આતશ પર યજીનદારી,
 છે આતશી હીરો, પવિત્રાશ્રમાં પુરો,
 દેશે તમામ બદીને નહસારી.
 તુંજ વીના છે રાત બધી અંધારી, (હેએ)
 (હેએ) કુલ જગત છે તુંજને આભારી—રે સખી.

શાએર.

તથ માદર વતન—ખોહયા ગુણો તમામ,
 ખુલંદ એ આતશ થકી—કીધું હીન્દ મુકામ.
 ધર્મ કાજ, તાજ રાજ વીસારજો—પવિત્રાશ્રથી આતશને સંભાળજો.
 કોમ કાજ, જંગ તમ મચાવજો,— ” ” ”
 લોહી ક્યાંની, કોમતું બતલાવજો,— ” ” ”
 કશેશ ને કુસંપ સર્વ તાળજો,— ” ” ”
 તથ બદી, નેકીની રાહે ચાલજો,— ” ” ”
 જરથોસ્તરીનાં ફરમાનને માન આપજો,— ” ” ” રે સખી.

શાએર.

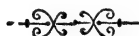
તાજ વીનાતું રાજ કરી—જાળવીછ કોમની લાજ,
 કારણ તેતું એજ સુનો—છે આતશ કોમ સરતાજ.
 કોમની કીર્તિ સાચવજો, દંકા વગાડજો, ફતેહ સદા તમારી ચાએ,

આતશકંદેહુઓ સ્થાપળે, ધર્મ જાળવળે, જ્યાં જ્યાં હમદીનો
તમે જાઓ.

બોલો સખી “ નેમસે તે આત્રશ મજદાઓ ”

હારે બોલો સખી “ “ “ —રે સખી.

(દારાં. શા. ડોકતર.)

૩

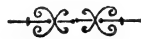
ખરા જરથોસ્તીના લક્ષણો.

બહુર-ખડી.

- જરથોસ્તી તે ખરો—જેનામાં પાક દીનની મસ્તી છે,
જરથોસ્તી તે ખરો—જેની કમ્મર પર સદરો કસ્તી છે—ટક.
જરથોસ્તી તે ખરો—જે પાળે દીન દાવરની પાક યુવંદ,
જરથોસ્તી તે ખરો—હમેશાં બણે અરસ્તાવાણી ઝંદ.
જરથોસ્તી તે ખરો—કરે જે રાહ યજ્ઞાંની ખરી પસંદ,
જરથોસ્તી તે ખરો—જે મરતાં સુધી નહીં પરણે દુરવંદ.
જરથોસ્તી તે ખરો—ખદીથી નિગાહ જેની દુર ખસ્તી છે,
જરથોસ્તી તે ખરો—જેની કમ્મપર સદરો કસ્તી છે ૧.
જરથોસ્તી તે ખરો—ખદીથી મનને પોતાના વાલે છે,
જરથોસ્તી તે ખરો—મઝહબના ફરમાનોપર ચાલે છે.
જરથોસ્તી તે ખરો—કે જે બોહતેર અશોષ પાળે છે,
જરથોસ્તી તે ખરો—કે જે દુઃખીઓના દુઃખને ટાળે છે.
જરથોસ્તી તે ખરો—જેની પાસે નેકીની દસ્તી છે,
જરથોસ્તી તે ખરો—જેની કમ્મપર સદરો કસ્તી છે ૨.

જરથોસ્તી તે ખરો—કે જે કોઇ નીરાધારોનો ખેલી થાય,
 જરથોસ્તી તે ખરો—કે જે જીખ્યાંને ખવાડી ભોજન ખાય.
 જરથોસ્તી તે ખરો—કે જે પાંચો ગેહ બંદગી કર્યો જાય,
 જરથોસ્તી તે ખરો—જેના મુખપર યઝ્દાનું નુર જણાય.
 જરથોસ્તી તે ખરો—જેને મન પલપલ નેકી વસ્તી છે,
 જરથોસ્તી તે ખરો—જેની કમ્બપર સદરો કસ્તી છે ૩-
 જરથોસ્તી તે ખરો—જે સૌથી બઝાઇનો કરનારો છે,
 જરથોસ્તી તે ખરો—જે હરદમ પુરાઇથી ડરનારો છે.
 જરથોસ્તી તે ખરો—પરાયાં સુખમાં જે ઠરનારો, છે,
 જરથોસ્તી તે ખરો—જે રાડે આઢીસનો ધરનારો છે.
 જરથોસ્તી તે ખરો—અદ્વતાની જેનામાં હસ્તી છે,
 જરથોસ્તી તે ખરો—જેની કમ્બર પર સદરો કસ્તી છે ૪-
 આઢીસ-

૪

રાગણી ખમાજ-તાલ દાદરો-માત્રા ૬.

જીંદગી આખેર તો ફના થઇ જવાની છે,
 જગમાં જશ કાર્તી રહી જવાની છે—જીંદગી.

અંતરો.

શામ, નરીમાન, જલ રસ્તમની એલાદખી,
 રહી ન રહ્યું જગમાં ન રહેશે કંઇ હવે પછી—જીંદગી.
 જમશેદ, કૈકાયાદ શાહ, ધરાન સરજમીન આળા,
 ગયા તે શાહા ગયું ધરાન, તે ગઇ જમાનાની કળા—જીંદગી.

ગયો તે તોર, ગયું તે જોર, ગયો સૌ દોરને દમામ,
 જમાનાની ગીરદેશથી, ખુદ છોડ્યું વતન ધરાન—જીંદગી.
 ધરાન ખોલી, દરીયો દોલી, આયાં હિંદ આસરે,
 સેવા અનેક બનવવા નરો, પડ્યા બહાર ખાસરે—જીંદગી.
 હિંદ દાદા દાદાબાઈ નવરોજી, શીરોઝ મહેતા,
 રાજ સેવા, દેશ સેવા, કામ સેવાના પીતા—જીંદગી.
 સખાવતી તે શહેનશાહોઓની, યાદ ન યુકાવરે,
 જમશેદજી જીજીભાઈ, વાડ્યા, પીતીત, બનાજી સમાય રે—જીંદગી.
 જરથોસ્તીઓ જરથુસ્ત્રના ફરમાનથી જો ચાલશે,
 પાક અહુરના કલામથી “રહેમ” તું સફળ થશે—જીંદગી.
 ફ. ધ. શારાફ.

૫

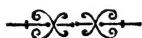
“સત સુમરનના, કર સેવા?”

પીલુ-ત્રીતાલ.

અખ સુમરન તું કરશે પ્યારે—અખ સુમરન તું કરસે=
 રામ ભજનકી એહી ઘડી હય=અખ.
 કાચી કાચા કાચી માયા—કાચો તેરો ધ્યાન હય.
 પક્ષી જળ, તું જ્ઞાન હરે—તખ પુરા અરમાન=ધર તું
 રામ ભજનમેં ધ્યાન=
 આસને છોડો, માંસકે છોડો—છોડો સખ હીષમાન,

જળ તલક એ સાથ રખો, તો નહીં ખુલે તુંજ માન=ધર.
 માધ પરાયા, માધ પરાધ, તુંહી પરાયા માન,
 જળ શરીરપે ખાક ચઢી તો પડે અકથે જાન=ધર
 “હસમ” કહેતા નો કરો તુંમ=વોહી કરો મન માનકે,
 ખોદા સિવા એહી જગમે-કોષ દોસ્ત નહીં માન=ધર

૬

દુનિયા બધી દુઃખી છે, જેને મન જીત્યું તેજ સુખી છે.

પુર્વી લજન.

જહાં દેખે સો દુખીયા બાબા, સુખીયા કોષ નહીં રે.
 જોગીબી દુખીયા જંગમ દુખીયા, તપસીકુ દુખ દુના,
 આશા મનસા સખધટ ખ્યાપી, કોષ મેટેલ નહીં સુન્યા.
 રાજાબી દુખીયા પ્રજાબી દુખીયા, દુખીયા સખ વૈરાગી,
 દુખ કારનસે શુકદેવને, ઉદરી માયા ત્યાગી.
 સાચ કહું તો સખ જગ દુખીયા, જુઠા કહી ન જાઇ,
 બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર દુખીયા, જીને સદી જમાઇ.
 ધ્રુત દુખીયા અવધુત દુખીયા, દુખીયા હય ધની રંકા,
 કહત “કખીરા” એ નહીં દુખીયા, જીને મનકું જીતા.

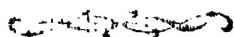

જો “જહેગીનો સાથા” ના ચોપડી જેઓએ લીધી નહીં
 હોએ તેઓએ ૩૦ ૧) ની કીમતે પુણ્ય મધે, દી. મે.
 ના છોકરાઓની દુકાનેથી મંગાવી લેવી, પોસ્તેજ ૦)જ,
 સચા પીર ચીટ, પુણ્યા.

શાહ ખુસરોના દરબારમાં આતશના કેબલા આગલ કરતા બ'દેગી.

૧. બામદાદ શુદ આગ ઝડ ખોરસ,
અઝ સરોયે શહે ઝંદેહ કુસ.
અર્ખ શોસ્ત નકે ચેહરે સંદ રસ,
મુબેદા તો હમ ખીઝો ર શુ
ખાન અશેમ વોહુ શુ યથા અહુ.
૨. ખીઝ મુબેદા આતેશી ફોરસ,
પરદેયે દોરગ ઝખાને સુઝ.
કીશે બાસતાંન ઝેન્ડે દાન હનુઝ,
સુમ ઝાઝરે પાક આર ર,
ખાન અશેમ વોહુ શુ યથા અહુ.
૩. તા જેહાંન ઝે એશક શાદો ખોરરમ અસ્ત,
તા જેગારે ઝોલદ દરહમ અસ્ત.
તા ઝે ઝાલે બર લાલે શખનમ અસ્ત,
તા જેગારે ઝોલદ દરહમ અસ્ત.
૪. અઝ સરઆમદે દહીરે ફઝગાર,
ઈન ફારગ યાદગાર દાર.
શેઅલેયે વેરા એશકે ખુદ શોમાર,
જોઝ બેકુહે એશક મંઝત મગુ.
ખાન અશેમ વોહુ, શુ યથા અહુ.

શાહ ખુશ્દની દરબારમાં થયેલી બંદગીના તરજુમે.

- ૧) બામદાદ થઈ કે, મરઘો પોકર કરે છે, શાહના મેહેલમાંથી નગારાને અવાજ આવે છે.
આશમાને પોતાનો શીલા ચેહરો ઘોષ સફેદ કર્યો છે.
ઓ મોબેદ તું પણ ઉઠ, તારો ચેહરો પાક કર.
અને અશેમ અને અહુનવરના કલામ પઢ.
- ૨) બાધ બેદાર થા, અને આતશ રોશન કર.
તેના શોલાથી દરેક જુદાઈને બાળી નાંખ ?
કદીમ ઇરાની દીન આજે પણ જીવતી છે, માટે પાક
આતશના કેમલા તરફ મોહડું ફેરવી અશેમ અને
અહુનવરનાં કલામ બાણ.
- ૩) જ્યાંસુધી આ જોહાંન મોહમતથી ખુશ ખુશાલ છે.
જ્યાંસુધી નાઝનીનોનાં જીવફાં પેચદાર છે.
જ્યાંસુધી લાલે દુલો દવયા બીજાં ખુશબો આપે છે.
ત્યાંસુધી આ અશે કેબલા પરથી દીલ ખીલાદતો ના.
અને અશેમ અને અહુનવરનાં કલામ પઢ.
- ૪) પસાર થયલા ઝમાનાઓની આ રોશન આતશને એક
યાદગાર નેશાન સમજજો.
તેના શોલાને તારા દીલના મોહમતની મરમી સમજજો.
ધારના પહાડ સીવાય કેયે મંઝલ કરતો ના.
અને અશેમ અને અહુનવરના કલામ પઢજો.

